Ravninske krivulje s pitagorejskim hodografom

Seminarska naloga pri predmetu Računalniško podprto geometrijsko oblikovanje

Univerza *v Ljubljani* Fakulteta za *matematik*o *in fizik*o

Damijan Randl in Tit Arnšek

januar, 2023

Kazalo

1	Uvod	1
2	PH krivulje	1
3	Bézierjeve kontrolne točke PH krivulj	2
4	Parametrična hitrost in dolžina loka	3
5	Racionalni odmiki PH krivulj	4

1 Uvod

Polinomske krivulje s pitagorejskim hodografom (PH krivulje) sta prvič predstavila Farouki in Sakkalis, leta 1990. V zadnjih letih so te krivulje postale aktivno področje raziskav, to pa zaradi svojih posebnih lastnosti, saj imajo prednost pri uporabi v računalniško podprtem oblikovanju, proizvodnji (CNC razrez), robotiki, načrtovanju poti, animacijah in v drugih podobnih področjih. Glavni razlog je v tem, da lahko njihovo dolžinono enostavno izračunamo natančno, njihove paralelne krivulje pa imajo vedno racionalno parametrizacijo.

Za splošne krivulje ti dve lastnosti ne veljata vedno, kar lahko v praksi povzroči določene probleme (naprimer, pri dizajniranju paralelne krivulje moramo iskati numerične približke, kar je lahko časovno zahtevno, zaradi iskanja približkov pa lahko pride tudi do napak).

2 PH krivulje

Definicija 2.1. Hodograf odvedljive parametrične krivulje $\mathbf{r}(t) = \begin{bmatrix} x(t) \\ y(t) \end{bmatrix} \in \mathbb{R}^2$ je definiran s predpisom

$$\mathbf{r}'(t) = \begin{bmatrix} x'(t) \\ y'(t) \end{bmatrix}.$$

DEFINICIJA 2.2. Polinomska krivulja $r \in \mathbb{R}^2$ je krivulja s Pitagorejskim hodografom (PH), če velja naslednji pogoj:

$$x'(t)^2 + y'(t)^2 = \sigma(t)^2$$
, za nek polinom σ .

IZREK 2.3. Kubota

Polinomi a, b in c zadostijo pitagorejskemu pogoju

$$a^2(t) + b^2(t) = c^2(t)$$

 $natanko\ tedaj,\ ko\ jih\ lahko\ izrazimo\ s\ polinomi\ u(t),v(t)\ in\ w(t)\ v\ obliki$

$$a(t) = (u^{2}(t) - v^{2}(t))w(t),$$

$$b(t) = 2u(t)v(t)w(t),$$

$$c(t) = (u^{2}(t) + v^{2}(t))w(t).$$

kjer u in v nimata skupnih ničel.

Dokaz zgornjega izreka je malo daljši. Podrobno je opisan v [1] na strani 382. Za Ph krivulje torej velja naslenje:

$$x'(t) = (u^{2}(t) - v^{2}(t))w(t),$$

$$y'(t) = 2u(t)v(t)w(t),$$

$$\sigma(t) = (u^{2}(t) + v^{2}(t))w(t).$$

Oglejmo si nekaj robnih primerov:

- Če velja, da je $w \equiv 0$ ali $u \equiv v \equiv 0$, potem $\mathbf{r}(t)$ predstavlja točko.
- Če so u, v in w konstante in $w \not\equiv 0$, vsaj eden od u, v neničelna konstanta, potem $\mathbf{r}(t)$ predstavlja enakomerno parametrizirano daljico.
- Če sta u in v konstanti, w pa ni konstanta, potem je $\mathbf{r}(t)$ neenakomerno parametrizirana daljica ali premica.
- Če je $w \not\equiv 0$ in $u = \pm v$ ali vsaj eden od u, v ničelni polinom, potem je $\mathbf{r}(t)$ neenakomerno parametrizirana daljica.

Opomba 2.4. Če je w polinom stopnje n in z m označimo večjo izmed stopenj polinomov u in v, potem je PH krivulja dobljena z integracijo hodografa stopnje k = n + 2m + 1.

3 Bézierjeve kontrolne točke PH krivulj

V nadaljevanju se bomo osredotočili na hodografe kjer velja, da je w(t) = 1 in GCD(u, v) konstanta. Take hodografe imenujema primitivni pitagorejski hodografi. Primitivni pitagorejski hodografi definirajo regularne PH krivulje, ki zadostujejo pogoju $\mathbf{r}'(t) \neq 0$ za vsak t. Iz opombe 2.4 sledi, da je PH krivulja, definirana z integracijo primitivnih hodografov, lihe stopnje.

Karakterizacijo PH krivulj želimo izraziti v Bezierjevi obliki. Oglejmo si primer primitivne PH krivulje tretje stopnje v Bezierjevi obliki:

Zapišimo u in v v Bernsteinovi bazi in pri tem upoštevajmo pogoj w(t) = 1:

$$u(t) = u_0 B_1^1(t)$$
 $v(t) = v_0 B_0^1(t) + v_1 B_1^1(t)$

Ker sta u in v tuja, sledi, da mora veljati $u_0 \cdot v_1 \neq u_1 \cdot v_0$. Iz dejstva, da u in v nista obe konstanti, pa sledi $(u_0 - u_1)^2 + (v_0 - v_1)^2 \neq 0$. Z upoštevanjem zgornjega izreka 2.3 dobimo naslednja predpisa za x'(t) in y'(t):

$$x'(t) = (u_0^2 - v_0^2)B_0^2(t) + (u_0u_1 - v_0v_1)B_1^2(t) + (u_1^2 - v_1^2)B_2^2(t),$$

$$y'(t) = 2u_0v_0B_0^2(t) + (u_0v_1 + u_1v_0)B_1^2(t) + 2u_1v_1B_2^2(t).$$

Z integracijo dobimo kubično Bezierjevo krivuljo podano s predpisom:

$$\mathbf{p}(t) = \mathbf{b}_0 B_0^3(t) + \mathbf{b}_1 B_1^3(t) + \mathbf{b}_2 B_2^3(t) + \mathbf{b}_3 B_3^3(t),$$

kjer so kontrolne točke definirane kot:

$$\mathbf{b}_{1} = \mathbf{b}_{0} + \frac{1}{3}(u_{0}^{2} - v_{0}^{2}, 2u_{0}v_{0})^{T},$$

$$\mathbf{b}_{2} = \mathbf{b}_{1} + \frac{1}{3}(u_{0}u_{1} - v_{0}v_{1}, u_{0}u_{1} + v_{0}v_{1})^{T},$$

$$\mathbf{b}_{3} = \mathbf{b}_{2} + \frac{1}{3}(u_{1}^{2} - v_{1}^{2}, 2u_{1}v_{1})^{T}.$$

Pri tem je \mathbf{b}_0 prosto izbrana kontrolna točka, ki jo dobimo zaradi konstante pri integraciji.

4 Parametrična hitrost in dolžina loka

Parametrična hitrost regularne PH krivulje r(t) = (x(t), y(t)) je podana s predpisom:

$$||\mathbf{r}'(t)|| = \sqrt{x'^2(t) + y'^2(t)} = u^2(t) + v^2(t) = \sigma(t)$$

in je polinom.

Iz lastnosti, da je krivulja r, ki jo dobimo z integrinjanjem stopnje n=2m+1, sledi da morata biti polinoma u in v stopnje $m=\frac{1}{2}(n-1)$. Zapišemu ju lahko v Bernstainovi bazi:

$$u(t) = \sum_{k=0}^{m} u_k B_k^m(t) \text{ in } v(t) = \sum_{k=0}^{m} v_k B_k^m(t).$$

Izkaže se, da je

$$\sigma(t) = \sum_{k=0}^{n-1} \sigma_k B_k^{n-1}(t), \text{kjer so koeficienti}$$

$$\sigma_k = \sum_{j=max(0,k-m)}^{\min(m,k)} \frac{\binom{m}{j} \binom{m}{k-j}}{\binom{n-1}{k}} (u_j u_{k-j} + v_j v_{k-j}), k = 0, \dots, n-1.$$

Če pogledamo primer od zgoraj
(3), dobimo naslednje koeficiente za σ :

$$\sigma_0 = u_0^2 + v_0^2, \sigma_1 = u_0 u_1 + v_0 v_1 \text{ in } \sigma_2 = u_1^2 + v_1^2.$$

Dolžino loka dobimo na naslednji način:

$$s(t) = \int_0^t \sigma(\tau) d\tau.$$

Z upoštevanjem integracijskega pravila se nam zgornji izraz poenostavi:

$$s(t) = \sum_{k=0}^{n} s_k \binom{n}{k} (1-t)^{n-k} t^k = \sum_{k=0}^{n} s_k B_k^n(t),$$

kjer je $s_0 = 0$ in $s_k = \frac{1}{n} \sum_{j=0}^{k-1} \sigma_j, k = 1, \dots, n$.

Opomba 4.1. Skupna dolžina loka je S(1).

Iz lastnosti odvoda PH krivlj sledi, da so enotski tangentni vektor, normala in ukrivljenost racionalno odvisni od parametra krivulje. Natančneje:

$$\mathbf{t} = \frac{(u^2 - v^2, 2uv)}{\sigma}, \quad \mathbf{n} = \frac{(2uv, v^2 - u^2)}{\sigma}, \quad \kappa = 2\frac{uvt - utv}{\sigma^2}.$$

Newton-Raphsonova iteracija

Običajno se Bezierjeve krivulje prikaže z vrednotenjem vrednosti parametrov t_0, \ldots, t_N , kjer so razmiki med parametri enakomerni. S tem se običajno dobi neenakomerno porazdeljene točke na krivulji, saj parametrična hitrost, v splošnem, ni konstantna. Če želimo doseči, da bodo točke $s(t_k)$ vseeno enakomerno porazdeljene na grafu, lahko to dosežemo tako, da za vsak t_k izračunamo nov paramater, ki ga dobimo s pomočjo $Newton-Raphsonove\ iteracije$:

$$t_k^{(0)} = t_{k-1} + \frac{\Delta s}{\sigma(t_{k-1})}$$

$$t_k^{(r)} = t_k^{(r-1)} - \frac{s(t_k^{(r-1)}) - k\Delta s}{\sigma(t_k^{(r-1)})}, r = 1, 2, \dots$$

Za dobre rezultate je dovolj že nekaj iteracij.

5 Racionalni odmiki PH krivulj

Racionalni odmiki PH krivulj Odmik krivulje $\mathbf{r}(t)$ je v splošnem definiran kot

$$\mathbf{r}_d(t) = \mathbf{r}(t) + d\mathbf{n}(t)$$

Če $\mathbf{r}(t)$ pri tem predstavlja Bezierjevo PH krivuljo velja, da $\mathbf{r}_d(t)$ spada med racionalne Bezierjeve krivulje. V primeru kubične PH krivulje je njen odmik 5. stopnje. Normala \mathbf{n} je pri tem enaka, kot smo jo definirali zgoraj:

$$\mathbf{n} = \frac{(2uv, v^2 - u^2)}{\sigma},$$

kjer je σ parametrična hitrost krivulje \mathbf{r} .

Definirajmo kontrolne točke krivulje \mathbf{r} v homogenih koordinatah kot

$$\mathbf{P}_k = (W_k, X_k, Y_k) = (1, x_k, y_k), \quad k = 0, ..., n$$

Definirajmo tudi razlike med njimi:

$$\Delta \mathbf{P}_k = \mathbf{P}_{k+1} - \mathbf{P}_k = (0, \Delta x_k, \Delta y_k), \quad k = 0, ..., n-1$$

 $\Delta x_k = x_{k+1} - x_k \text{ in } \Delta y_k = y_{k+1} - y_k$

Označimo še

$$\Delta \mathbf{P}_k^{\perp} = (0, \Delta y_k, -\Delta x_k).$$

Potem lahko racionalni odmik PH krivulje $\mathbf{r}(t)$ zapišemo kot

$$\mathbf{r}_d(t) = \left(\frac{X(t)}{W(t)}, \frac{Y(t)}{W(t)}\right),\,$$

kjer so W, X in Y polinomi stopnje 2n-1. Njihovi koeficienti, podani kot

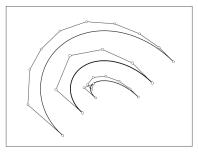
$$\mathbf{O}_k = (W_k, X_k, Y_k)$$
 $k = 0, ..., 2n - 1,$

pa definirajo kontrolne točke racionalne Bezierjeve krivulje. Homogene koordinate kontrolnih točk lahko izrazimo tudi s pomočjo kontrolnih točk podane začetne krivulje:

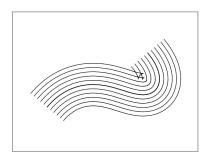
$$\mathbf{O}_{k} = \sum_{j=max(0,k-n)}^{min(n-1,k)} \frac{\binom{n-1}{j}\binom{n}{k-j}}{\binom{2n-1}{k}} (\sigma_{j}\mathbf{P}_{k-j} + dn\Delta\mathbf{P}_{j}^{\perp}) \quad k = 0, ..., 2n-1.$$

V primeru racionalnega odmika kubičnih PH krivulj so tako kontrolne točke podane kot:

$$\begin{aligned} \mathbf{O}_{0} &= \sigma_{0} \mathbf{P}_{0} + 3d\Delta \mathbf{P}_{0}^{\perp}, \\ \mathbf{O}_{1} &= \frac{1}{5} [2\sigma_{1} \mathbf{P}_{0} + 3\sigma_{0} \mathbf{P}_{1} + 3d(3\Delta \mathbf{P}_{0}^{\perp} + 2\Delta \mathbf{P}_{1}^{\perp})], \\ \mathbf{O}_{2} &= \frac{1}{10} [\sigma_{2} \mathbf{P}_{0} + 6\sigma_{1} \mathbf{P}_{1} + 3\sigma_{0} \mathbf{P}_{2} + \\ & 3d(3\Delta \mathbf{P}_{0}^{\perp} + 6\Delta \mathbf{P}_{1}^{\perp} + \Delta \mathbf{P}_{2}^{\perp})], \\ \mathbf{O}_{3} &= \frac{1}{10} [3\sigma_{2} \mathbf{P}_{1} + 6\sigma_{1} \mathbf{P}_{2} + \sigma_{0} \mathbf{P}_{3} + \\ & 3d(\Delta \mathbf{P}_{0}^{\perp} + 6\Delta \mathbf{P}_{1}^{\perp} + 3\Delta \mathbf{P}_{2}^{\perp})], \\ \mathbf{O}_{4} &= \frac{1}{5} [3\sigma_{2} \mathbf{P}_{2} + 2\sigma_{1} \mathbf{P}_{3} + 3d(2\Delta \mathbf{P}_{1}^{\perp} + 3\Delta \mathbf{P}_{2}^{\perp})], \\ \mathbf{O}_{5} &= \sigma_{2} \mathbf{P}_{3} + 3d\Delta \mathbf{P}_{2}^{\perp}. \end{aligned}$$

(a) Primer Bezierjeve krivulje5. stopnje z odmiki in kontrolnim poligonom

(b) Primer Bezierjeve krivulje 5. stopnje z odmiki

Literatura

- [1] R. T. Farouki: Pythagorean-Hodograph Curves: Algebra and Geometry Inseparable, poglavje 17 in 19, Springer, 2008.
- [2] KRAMER, Sabina, 2018, Krivulje s pitagorejskim hodografom in interpolacija: magistrsko delo [na spletu]. Magistrsko delo. Univerza v Ljubljani. [Dostopano: 2. januar 2023].